

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 217.

61de Møde.

Tirsdagen den 23de April.

(Fortf.)

Finansministeren (fortf.): Den Hovedbetragtning, hvorpaa dette Udkast forekommer mig at gaae ud ifølge Motiveringen i Betænkningen i det Hele, er den, at man ved den nye Matrikulerings Indførelse og de dermed i Forbindelse staaende Opjørelser i 1840 ikke er gaaet det privilegerede Hartkorn nær nok; man vil navnlig finde, at det privilegerede Hartkorn har vundet dengang for meget ved, at Gammelstat blev ansat for høit, og den ny Skat, som da blev betegnet under Navn af Landstat, blev fastsat for lavt; og idet man har opgivet et Tal, som man forøvrigt har brugt uden at undersøge dets Rigtighed, nemlig 3838, som det Tillæg det privilegerede Hartkorn har faaet ved Matrikuleringen af 1840, saa har man deraf udledet den Slutning, at Hartkornsbesidderne havde ved denne Forandring i det sidste Decennium vundet omtrent 15,000 Rbd. aarlig. Derpaa støtter man nu atter den Argumentation, at da de privilegerede Hartkornsbesiddere saaledes allerede i Løbet af dette Decennium have vundet disse 15,000 Rbd., som capitaliseret ved at multipliceres med 25, der var den Capitaliserings-Multiplikator, som i Regjeringens Udkast er brugt, vilde beløbe sig til 375,000 Rbd., — saa vilde det være dobbelt urigtigt nu atter at staffe dem en ny Begunstigelse. Jeg skal hertil tillade mig for det Første den indledende Bemærkning, at det er meget mislikt under en Sag, som den nuværende, hvorved man har med en Prøvelse af ældre Matrikuleringsarbejder at gjøre, der at fremsætte som noget afgjort, at dette Matrikuleringsarbejde, som i sin Tid har været Gjenstand for Regjeringens og Stændernes omhyggelige Overtøelse, er urigtigt, selv om det virkelig forholder sig saaledes. Om jeg end vil

antage, at dette Arbejde lider af den Mangel, som er fremsat, saa forekommer det mig aldeles ikke, at her er Stedet til at fremhæve denne Mangel og at benytte sig af den Argumentation, som deri kan søges, uden det er muligt ved de foreliggende Data, at undergiøre denne Sag nogen nøie Prøvelse. Er man af den Mening, at Matrikuleringsarbejdet af 1840 er urigtigt, saa fremsætte man et Lovforslag til dets Endring, thi derved vil Sagen faae den nøie særegne Undersøgelse, som dens Bigtighed uden Tvivl fortjener. Jeg for mit Bedkommende kan ikke anerkjende Rigtigheden heraf, men vil man nu fremdeles et Dieblt erkjende, at det nævnte Matrikuleringsarbejde var urigtigt og sige, at det privilegerede Hartkorn virkelig ved det Princip, som blev fulgt ved Forordningen af 24de Juni 1840, har vundet 15,000 Rbd., saa maa jeg dog bede det høiterede Thing bemærke, at det er en aldeles urigtig Beregning, naar man capitaliserer disse 15,000 Rbd. for at udfinde, hvad de nu endvidere skulle vinde ved nærværende Sags Afgjørelse. Det, som der er Spørgsmaal om at capitalisere, det Tal, som skal multipliceres med den til at udfinde Erstatningen bestemte Multiplikator, det er ingenlunde dette Beløb men det er Forskellen mellem de privilegerede og uprivilegerede Hartkornsbesidderes Skattebeløb. Det lader sig derimod aldeles ikke gjøre, isoleret at betragte, hvilken Fordeel man antager at det privilegerede Hartkorn har havt ved at ansættes for lavt til Nysskat og for høit til Sammelskat; men det, hvorpaa det kommer an, er, hvorledes Forholdene vilde stille sig, naar den samme Rectification, som Udvalgets Mindretal har tilfattet med Hensyn til det privilegerede Hartkorn, ogsaa havde fundet sin Anvendelse paa det uprivilegerede Hartkorn, hvorledes Facit da vilde blive; thi kun naar en saadan Rectification af det privilegerede saavel som af det uprivilegerede Hartkorn foreligger, er det mu-